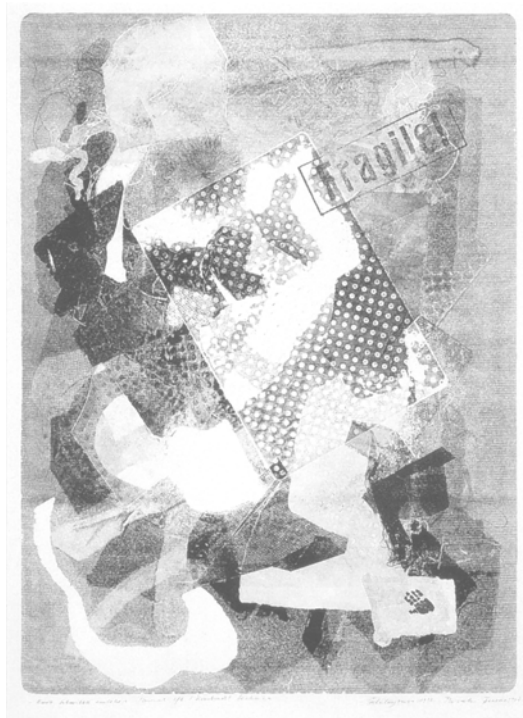

fejezetben (*Reggeli vonat*) nem csupán Tamás az, aki „láthatóan húzza az időt”, hanem a szerző is, az „időhúzás” érdekében regényt mintázva a regénykébe (kilencedik fejezet: *Francia kisasszony*). Latolgathatja a Szerb Antal-hatásokat, a vélhető inspirációk közül a legélénkebbeket – el is kalandozhat. E sorok írójában felmerült, hogy a fiatalon Szerb Antal környezetében forgolódo, vagyis a könyvbelihez kissé hasonló művész és tudós hadban élő későbbi néprajzprofesszor, Dömötör Tekla hogy tudott legyinteni a legértékesebb szakkönyveire – s hogy helyezte könyvtárába az esetleg általa sem elérhető legmagasabb polcra kedves esti olvasmányait, a notórius „könyvkölcsönzőktől” féltett magyar és idegen nyelvű detektívregényeket).

Akadtszakember, aki merényletnek, botránynak vélte *Az öt fenyő* előadását a hagyatékából, az érdes-éretlen prózától féltve a nagy költő reputációját. E mű érkezte azonban nem fakítja, hanem – az életmű kontúrait változatlanul hagyva – árnyalja és még rokon-szenvesebbé teszi azt a képet, amely Nemes Nagy Ágnesről bennünk él.

Tarján Tamás

KURT SCHWITTERS EMLÉKÉRE (1974)